

ПОДОРОЖ ДЖУНГЛЯМИ

Відправляйтеся в непрохідну дику природу

маючи з собою тільки карабін

Мета: Дитина проживе пригодницьку подорож тією „найдикішою“ природою, буде пролазити, перелазити, ходити по колодах, насолоджуючись таким чином „пралісом“ всіма почуттями.

Час: 15–30 хвилин

Вік: 5 років аж дорослі з бажанням гратися (можливо грати і з молодшими використовуючи спрощену версію)

Простір: місцевість з деревами чи кущами, заросла, з колодами та високою травою (без колючок)

Період: круглий рік

Засоби: довга мотузка та карабін про кожного гравця

1. ПОБУДУЙТЕ МАРШРУТ

У відповідному місці (парк, сад, майданчик, лука, ліс, міська дика природа і т.д.), де трохи різноманітніша/ вибагливіша місцевість, дерева, близькі один до одного, схили, кущі, ... розтягніть мотузку, щоб сформувати маршрут для маленьких авантюристів. Підготовка трішки трудомістка, але використовуйте не менше 50, але краще 100 метрів мотузки. Ту обертайте навколо стовбурів, переплітайте її в низьких гілках, ведіть по колоді, кущах тощо.

2. ПОДОРОЖ ДЖУНГЛЯМИ

Дітям дайте в руки маленькі карабіни, щоб вони могли прикріпитися до мотузки. Якщо у вас немає карабінів, достатньо кільця від штор, рулончик від туалетного паперу або петля з мотузки. Діти по одному сідають на старт, прикріплюються до мотузки і проходять через джунглі, щоб дістатися з карабіном до фінішу. По дорозі вони долають цілу низку перешкод і до фінішу доправляються зовсім стомлені, але захоплені пригодами, які вони пережили.

ПОРАДА: ДІТИ ЯК БУДІВЕЛЬНИКИ МАРШРУТУ

Дозвольте дітям побудувати трасу для однокласників і друзів. Дайте їм 50 метрів мотузки – і нехай кожна команда створить свій маршрут. Ви можете дозволити їм розтягнути мотузку по джунглям, де вони самі захочуть, або Ви можете запропонувати їм маршрут кронами дерев (в місці омолодження лісу), маршрут між чагарниками, маршрут між стовбурами, болотами і т.д.

ПОРАДА: ВАРІАНТ МІКРОАВТОБУСА ДЛЯ ЕЛЬФІВ

Розмалюйте рулончик від туалетного паперу, як автобус. Можна вирізати вікна або домалювати пасажирів, а маршрут мотузкою вести набагато коротшим шляхом і нижче над землею. Уявні ельфи возяться спеціальним автобусом (чи фунікулером), подорожують між пеньками і мохом... Дитина вдосконалює свою фантазію, може прокоментувати подорож своїм маленьким пасажиром. Діти можуть самостійно створювати маршрути своїм мікроавтобусам, чергуватися і створювати маршрути для однокласників.

3. ПЕРЕГЛЯД

В кінці гри підходить короткий спільний обмін, де ми перейдемо від питань, які задають курс (наприклад. Як у мене вийшло? Що було важко подолати? Де я застряг(ла)?) до питань, які зосереджуються на переживаннях (Як я почувався/а? Де мені було добре? Коли це було неприємно?). Ми також можемо використовувати питання для відкриттів (наприклад, Що мене здивувало? Що нового я помітив? Що сталося зі мною?), можливо, інші питання (Де я так хотів би прогулятися? Яке б я обрав(ла) місце, маршрут і чому?).

ОЦІНКА МЕТИ ДІЯЛЬНОСТІ (ДОКАЗИ ПРО НАВЧАННЯ)

- Граючи в пригодницькі ігри дитина мала можливість відчутти, що таке насправді дика природа, яка вона (не)приступна та цікава.
- Дитина знала, що природа є скрізь різна, що вона наповнена деревами, чагарниками, колодами і палицями.
- В групі мала дитина можливість озирнутися назад і оцінити свою гру і свій досвід.

